

ԱՄՊԳ *) .

ԼԵՐՄՈՆՏՈՎԻՑ

Ո՛վ ամպիկք օգապար, ուղևորը անդադար,
Որք ի դաշտ կապուտակ՝ մարդարտով շարայար,
Սըլանայք և սահիք՝ ինձ հանգոյն նրժդեհիկք
Ի քաղցրիկ հիւսիսոյ ի հարաւ սրբավար,

Ըղձեզ ո՞վ հալածէ, արդեօք խնդոն ապառուժ,
Թէ նախանձըն գաղտնի, կամ յայտնի չարութիւն,
Կամ խրղճի՞ ծանրութիւն յանցանաց արգասիք,
Թէ եղբարց զըրպարտող թունալիցըն լեզուն,

Ո՛չ, այլ դուք յարտորայս ապարդիւնս ձանձրանայք...
Ախտք հեռի են ի ձէնջ, հեռի կերք չարչարանք,
Զով էք դուք հանապազ, և աղատք հանապազ,
Հայրենիք ոչ գոն ձեզ, ոչ գոն ձեզ աքսորանք,

— 10 —

(*) Լերմոնտովի սոյն ոտանաւորը Հանգուցեալ Պարբէլ Սրբէսիսկուոս Ոյ վազեանը թարգմանել է 1871 թուին Յուլիսի 16-ին հրատարակումէնք ինդրեւ-
լով որ եթէ սոյնպիսի գրաւոր նշխարներ կան ում եւ իցէ մօտ, ուղարկին խմբոս-
գրութեանս ի հրատարակութիւն: